

[Život je

K. B.

Je noc. A do tmy zpívá Mark Hollis,
že, baby, *life is what you make it...*
kdežto pošťák Bezruč razil za časů: *prs měj kryt
krunýřem ocelovým*. A naše polis
tě, Kamilko, žádá o totéž: „Měj kryt
svůj prs, ne-li krunýřem, tedy přinejmenším
bílou prvosenkou, *aby si žádnéj nevším'*,
jakých vнад tenata kladeš svému sýčku.“
Ten tu ve tmě čichá k voňavému tričku,
sám... tedy bez těla, jež jistě... ale ne vším!